

том Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 1993 р.

Фахівець у галузі господарського права. Основні напрями наукових досліджень – теорія господарського права і законодавства, систематизація і кодифікація господарського законодавства, розвиток відносин власності, правове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання, ефективність норм господарського законодавства, публічно-приватне партнерство.

Опублікував понад 220 наукових праць. Найвизначнішими є: «Совершенствование хозяйственного законодательства: цель и средства» (1980), «Хозяйственное право» (у співавт., 1985), «Хозяйственный механизм и право» (1988), «Хозяйственное законодательство Украины. Формирование и перспективы развития» (1996), «Хозяйственное право» (у співавт., 2002), «Науково-практичний коментар Господарського кодексу України» (у співавт., 2008), «Правовые основы государственной поддержки бизнеса» (кол. моногр., 2011), «Правовая система Украины: история, состояние и перспективы: в 5 т.» (у співавт., 2011), «Но-

вое хозяйственное право. Избранные труды» (2012) та ін. Розробив концепцію і структуру Господарського кодексу України. Брав участь у розробці законопроектів «Про власність», «Про приватизацію державного майна» та ін.

Член редколегії журналів «Економіка і право», «Правничий часопис Донецького університету».

Заслужений діяч науки і техніки України (2007). Нагороджений Грамотою Верховної Ради України (2004), медалями «За трудову доблесть», «Ветеран праці». Лауреат Премії НАН України імені М. П. Василенка (1993).

Г. Л. Знаменський користується повагою, заслуженим авторитетом серед юридичної спільноти України. Йому притаманні об'єктивність, принциповість, почуття відповідальності за доручену справу.

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають **Георгія Львовича Знаменського** зі славним ювілеєм та бажають доброго здоров'я, оптимізму, бадьорості духу, життєвої наснаги і творчого натхнення.

Виповнилося 75 років від дня народження відомого як в Україні, так і за її межами правознавця, доктора юридичних наук, професора, заслуженого

юриста України, судді вищого кваліфікаційного класу, академіка Національної академії правових наук України **Дмитра Микитовича Притики**, який народився 2 січня 1942 р. у с. Мусійки Іванківського р-ну Київської обл. У 1968 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса

Шевченка). Розпочав трудову діяльність за фахом у 1969 р. юрисконсульту до-говірніо-правового відділу Укрголовхім-комплекту при Головпостачі УРСР. З 1969 р. перейшов на роботу до Держарбітражу при Раді Міністрів УРСР, працюючи спочатку старшим кон-сультантом, потім державним арбітром (з 1972), начальником відділу нагляду (з 1981), заступником Головного дер-жавного арбітра Держарбітражу УРСР (з 1986), першим заступником Головно-го державного арбітра Держарбітражу УРСР (з 1987), Головним державним арбітром Держарбітражу УРСР (з 1989). З 1991 р. – голова Вищого арбітражного суду України. З 2001 по 2006 р. – на по-саді голови, згодом – судді Вищого гос-подарського суду України. З 2006 р. – народний депутат України V скликання, з липня 2006 р. по листопад 2007 р. – заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя. На-родний депутат України VI скликання (2007–2012). Головний науковий спів-робітник Науково-дослідного інститу-ту приватного права і підприємництва ім. Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України (2013).

У 1993 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Правові пи-тання організації та компетенції юрис-дикційних органів по вирішенню гос-подарських спорів» (спеціальність 12.00.04–12.00.02), у 2003 р. – дисерта-цію на здобуття наукового ступеня док-тора юридичних наук на тему «Органі-заційно-правові засади становлення і діяльності господарських судів Украї-ни» (спеціальність 12.00.10). Почесний академік Міжнародної кадрової акаде-

мії. Обраний членом-кореспондентом у 2000 р., а дійсним членом (академі-ком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) – у 2004 р.

Напрями наукової діяльності – роз-роблення теоретичних основ судо-устрою (арбітражного) господарського процесу, дослідження шляхів створен-ня єдиної системи (арбітражних) гос-подарських судів України та системи судів України. Опублікував понад 100 наукових праць, серед яких: «Право і договірні зобов'язання» (1985), «Гос-подарські спори і порядок їх вирішен-ня» (1988), «Арбітражні суди в Україні: історичний нарис та перспективи роз-витку» (1998), «Арбітражний процес: законодавство та практика застосуван-ня: у 2 ч.» (у співавт., 1999), «Арбі-тражний суд: проблеми організації та діяльності» (2000), «Державотворення і правотворення в Україні: досвід, про-блеми, перспективи» (у співавт., 2001), «Господарські суди України: погляд у минуле та перспективи на майбутнє» (у співавт., 2001), «Договірне право: Загальна частина. Коментар до цивіль-ного законодавства України» (у спів-авт., 2002), «Правові засади організації і діяльності органів господарської юрисдикції та шляхи їх удосконален-ня» (2003) та ін.

Брав участь у розробленні проектів законів України «Про арбітражний суд», «Про судоустрій», «Про третейські суди», Арбітражного процесуального кодексу України, Господарського про-цесуального кодексу України, Цивіль-ного кодексу України, Конституції України та змін до неї, ряду інших за-конопроектів.

Заслужений юрист України (1992). Повний кавалер ордена «За заслуги» (1996, 1999, 2002), нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2004), Почесною грамотою Верховної Ради України (2001), медалями: «В пам'ять 1500-річчя Києва», «Ветеран праці», «Медаль Жукова», орденом «Слава на вірність Вітчизні» III ступеня, почесними відзнаками Міжнародного фонду юристів України, Ради суддів України, Вищої ради юстиції, Знаком «Почесний працівник господарського суду України», нагородою Міжнародного біографічного центру та Міжнародного біографічного інституту (Кембридж): «Людина досягнень» (у галузі «Право», 1996), «Золота Зірка» (1997), «Зал Слави» (500 видатних діячів століття, 1998), почесною нагородою Американського біографічного інституту «Хто є хто у світі», відзначений церковними нагородами: грамотою Митрополита Київського і всієї України, Предстоятеля УПЦ Блаженнішого Володимира, орденом УПЦ Святого Рівноапостольного князя Володимира I ступеня (2003). Лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2003). У 2013 р. нагороджений орденом Ярослава Мудрого V ступеня, Пам'ятним знаком на честь створення арбітражно-судової системи України; відзначений пам'ятним подарунком Верховної Ради України. Народний посол України. У 2016 р. відзначений Почесною відзнакою «20 років Конституції України».

Член редакційної колегії друкованого органу Вищого господарського суду України «Вісник господарського судочинства», редакційної ради «Вісника Вищої кваліфікаційної комісії суддів України», ради журналу «Судоустрій і судочинство», редакційної колегії юридичного журналу «Право України», Науково-консультативної ради Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Висока ерудованість і творчий потенціал, принциповість і ввічливість забезпечили Д. М. Притиці заслужений авторитет і глибоку повагу його колег, учнів, усієї юридичної громадськості.

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають **Дмитра Микитовича Притику** з нагоди його славного ювілею і бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, нових наукових звершень, невичерпної енергії та довголіття.

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають **Дмитра Микитовича Притику** з нагоди його славного ювілею і бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, нових наукових звершень, невичерпної енергії та довголіття.